

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har ikke sagt, at der er rejst krav om at få spørgsmålet klaret ad lovgivningsmæssig vej. Hvad jeg har sagt, er, at spørgsmålet er så brændende, at det tages op på hver eneste kongres, hvor der ankes over de vanskeligheder, der gør sig gældende på dette punkt, og jeg er overbevist om, at man også ønsker at gå den lovgivningsmæssige vej, al den stund organisationerne jo ikke har været i stand til at løse dette problem. For det må dog det ærede medlem erkende, at hverken han eller de store samvirkende fagforbund har været i stand til at skaffe arbejdernes tilidsmænd den beskyttelse, som de bør have, og som er betingelsen for, at de kan optræde som rankryggede, frie personligheder på arbejdspladsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagen konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Forslaget til beslutning af folketinget vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Meddelelse om denne vedtagelse vil nu blive tilstillet økonomi- og arbejdsministeren.

Man gik derefter til afstemning vedrørende forslag til lov om sikring af retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

§ 1

forkastedes med 131 stemmer mod 8.

§ 2

forkastedes med 131 stemmer mod 8.

§ 3

forkastedes med 133 stemmer mod 8.

§§ 4 og 5 betragtedes som

bortfaldet efter afstemningen om §§ 1—3.

Lovforslaget var hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om straf for folkedrab.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1641; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2970).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: I 1951 ratificerede Danmark en konvention, hvorved vi forpligtede os til at belægge den forbrydelse, der i konventionen benævnes folkedrab, og som er nærmere defineret i konventionen, med straf.

Det foreliggende lovforslag tilsigter at opfylde denne forpligtelse. Definitionen af folkedrab i lovforslagets § 1 er en ordret gengivelse af konventionens bestemmelser og giver derfor ikke anledning til bemærkninger. Jeg er enig med den højtærede justitsminister i, at der ikke er anledning til at indføre dødsstraf for folkedrab. Hvis forbrydelsen forekommer her i landet, vil det som regel være under krig eller besættelse, og i så fald vil folkedrab som regel være belagt med dødsstraf.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Helga Pedersen: Det foreliggende lovforslag slutter sig ganske nøje til konventionen om folkedrab, og mit parti kan tilsige en velvillig behandling af dette lovforslag.

Man kunne måske overveje, om man også, forsåvidt angår forsøg og medvirken, skulle følge ordene i konventionens artikel 3

[Helga Pedersen.]

i stedet for at henvise til den gældende straffelovs bestemmelser på dette område. Jeg nævner det, fordi man måske derved kunne undgå et problem vedrørende lovens anvendelsesområde.

Jeg forstår forslaget således, at det er meningen, loven skal omfatte også Grønland. For dette område gælder jo imidlertid en særlig kriminallov, hvortil lovforslaget ikke henviser. I den forbindelse kan jeg iøvrigt også gøre opmærksom på, at forslaget i § 1 i slutningen anviser fængsel på tid som sanktionsform, men denne straffeform er ukendt efter den grønlandske kriminallov.

Disse problemer er jo nok kun af teoretisk art, men det er formentlig bedst, at vi overvejer dem gennem en kort udvalgsbehandling.

Rasting: Også jeg kan på mit partis vegne tilsige en kort, saglig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, der i sit væsentlige indhold ord til andet stemmer med den konvention, som folketinget i 1951 var med til at ratificere.

Jeg vil også gerne udtale min tilslutning til de af det ærede medlem frk. Helga Pedersen fremhævede synspunkter. Der er, såvidt jeg kan se, særlige spørgsmål både med hensyn til § 1 om straffens beskaffenhed og med hensyn til § 2 vedrørende lovens anvendelsesområde, idet de henvisninger, der f. eks. findes i § 2 til den borgerlige straffelovs kapitel 4, jo ikke kan gælde for Grønland, hvor man har en særlig kriminallov. Også jeg vil derfor mene, at en kort udvalgsbehandling vil være på sin plads.

Else Zeuthen: På mit partis vegne kan jeg sige, at vi meget gerne medvirker til denne lovgivning.

Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at da man 2—3 år før 1951, da denne konvention blev ratificeret, arbejdede for en hurtig ratifikation fra dansk side, blev man mødt med den indvending, at det først skulle undersøges, hvilken lovgivning der var nødvendig, for at Danmark kunne ratificere. Så gik der altså disse 2—3 år, og ratifikationen kom i stand. Nu vil jeg imidlertid gerne gøre opmærksom på, at der er gået

omtrent 4 år efter ratifikationen, før man virkelig følger lovgivningen op. Jeg er ganske klar over, at denne bebrejdelse ikke først og fremmest kan rettes til den højtærede justitsminister, men jeg vil understrege, at vi fra vor side mener, at denne langsomhed fra dansk side med ratifikation af de internationale konventioner og fremsættelse af fornødne lovforslag ikke står i et særlig godt forhold til den store interesse, man fra dansk side må have i opbygningen af en international retsorden.

Fuglsang: Også jeg kan tilsige mit partis, kommunisternes, medvirken til gennemførelsen af dette lovforslag. En lov om straf for folkedrab er for så vidt blot en opfyldelse af de forpligtelser, som Danmark påtog sig, da vi i 1951 enstemmigt vedtog at ratificere den internationale konvention til forebyggelse af og straf for folkedrab. Jeg vil dog ligesom det ærede medlem fru Else Zeuthen beklage, at vi på dette område går så langt som til værks, som vi gør. Vi var, som det ærede medlem allerede har sagt, to år om at få konventionen ratificeret og altså nu yderligere 4 år om at få vor lovgivning bragt i overensstemmelse med de principper, som er nedlagt i konventionen. Vi har været så længe om det, til trods for at det ikke er så forfærdelig længe siden, at vi oplevede vel nok et af historiens uhyggeligste eksempler på folkedrab i denne lovs betydning.

Jeg vil samtidig beklage, at Danmark også på anden vis har indtaget en svag og vaklende holdning overfor disse principers praktiske virkeliggørelse. Jeg mener nemlig, at vi ved at godkende disse principper også har en vis moralsk pligt til internationalt at slutte op om dem, når der ude omkring i verden bliver syndet imod dem. Desværre syntes regeringen i det konkrete tilfælde, jeg her tænker på, i modsætning til vore nordiske brødrefolk at være af en anden mening. Jeg tænker på den stilling, som Danmarks repræsentanter i FN indtog, da man behandlede Den sydafrikanske Unions racepolitik. Som bekendt drejede det sig her om en racediskriminering efter — kan man godt sige — de bedste metoder, som vi lærte at kende under nazistyret i Tyskland, en politik, som er i klar modsætning til de høje principper, der er nedlagt i denne konvention.

[Fuglsang.]

Dette blev forsåvidt også erkendt fra FN's side ved, at man nedsatte en kommission til at undersøge forholdene og til om muligt at bevæge den sydafrikanske regering til at regulere forholdene ad fredelig vej. Den sydafrikanske regering nægtede imidlertid enhver forhandling med kommissionen og nægtede at tage hensyn til De Forenede Nationers henstillinger. Derfor blev der for plenarforsamlingen indbragt et forslag, ifølge hvilket man dels beklagede den sydafrikanske regerings vrangvillighed til overhovedet at forhandle og dernæst gav udtryk for sin bekymring over den racelovgivning, man gennemførte dér. Der var 40, der stemte for dette forslag, og mellem dem som sagt vore nordiske brødrefolk, Island, Norge og Sverige, men Danmark, som dog også havde godkendt konventionens principper, tog et helt andet standpunkt. Jeg ved godt, at man dengang henviste til, at det ville være at blande sig i andre landes indre forhold at stemme for dette forslag; men de andre nordiske landes repræsentanter syntes at være af en anden mening, nemlig at det ikke kunne være os ligegyldigt, når der foregik sådanne ting ude i verden, som så klart stred imod vore retsprincipper, og jeg synes, at vore nordiske brødrefolk havde ret. Derfor mener jeg, at det ikke er nok at støtte denne lovgivnings gennemførelse, man må også i praksis leve op til, at den bliver gennemført ude i den store verden.

Viggo Starcke: Fra vor side kan vi også i henhold til vor stilling til ratificeringen af konventionen i 1951, give tilslutning til gennemførelse af dette lovforslag. Den forbrydelse, det her drejer sig om at ramme, er så alvorlig og så umenneskelig, at man næsten kunne tænke sig, at de straffe, der er tale om i § 1, nærmest er for milde.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

I anledning af det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkninger vil jeg gerne sige, at der er ikke tvivl om, at loven også skal omfatte Grønland og Færøerne. Det problem, det ærede medlem rejste vedrørende § 1, altså strafferammen, og ved-

rørende § 2 om forsøg og medvirken, tror jeg det ærede medlem har ret i er af rent teoretisk interesse, men det er klart, at jeg vil være særdeles villig til under en kort udvalgsbehandling at søge opklaret, om det er nødvendigt at foretage nogen ændring i det foreliggende lovforslag, hvad jeg på forhånd ikke tror.

Såvel det ærede medlem fru Else Zeuthen som det ærede medlem hr. Fuglsang beklagede, at dette forslag først fremkom 4 år efter, at konventionen er ratificeret, og det er en beklagelse, jeg i og for sig kan dele. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at der ikke er sket så forfærdelig meget ved det, fordi meget af det, der omhandles i konventionen, i forvejen er strafbart efter dansk lovgivning, men i princippet er jeg enig i, at vi naturligvis, når vi ratificerer en international konvention og finder det nødvendigt at følge den op ved national lovgivning, må gøre det så hurtigt, som det er muligt.

Jeg skal ikke følge det ærede medlem hr. Fuglsang og påbegynde en diskussion om sydafrikansk racepolitik. Direkte kommer det jo ikke lovforslaget ved. Hvis man ville ind på den boldgade, kunne man nå til mangt og meget.

Jeg takker samtlige ordførere for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om straf for folkedrab.

- 2) *Tredie behandling af:*
Forslag til lov om tobaksafgifter.
- 3) *Tredie behandling af:*
Forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet. (Vedrørende ejerskifter).
- 4) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om jordfordeling mellem landejendomme.
- 5) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om børnetilskud.
- 6) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring i loven om den fælleskommunale udligningsfond (vedrørende udskrivningen af fælleskommunal indkomstskat for skatteåret 1955—56 m. v.).
- 7) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.
- 8) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændringer i biografteaterloven (bevillingsafgift).
- 9) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om forlængelse af ændringer i lov om omsætningsafgift af motor-køretøjer.
- 10) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. for finansårene 1955—56 og 1956—57.
- 11) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om tillæg til lov om afgift af motorkøretøjer m. v.
- 12) *Anden behandling af:*
Forslag til lov om ændringer i statsbane-loven.

- 13) *Første behandling af:*
Forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

Mødet hævet kl. 13⁵⁰.

84. møde.

Torsdag den 24. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

I skrivelse af gårs dato meddeler stats- og udenrigsministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af Forbundsrepublikken Tysklands tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat.

Udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1955—56, forslag til lov om en tillægsindkomstskat for skatteåret 1955—56 og forslag til lov om udskrivning af en værneskat for skatteåret 1955—56 har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

På finanslovens driftsbudget er opført indtægter på 3 223 mill. kr. og udgifter på 3 216 mill. kr., således at der fremkom et overskud på 7 mill. kr. Det forelagte forslag til tillægsbevillingslov viser driftsindtægter på 173 mill. kr. og udgifter på 147 mill. kr. Det samlede resultat for indeværende fi-